

АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ

Изх. No. 451/23.01.'97 г.

ДО

25
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Гл. № 42/к 9.32/96

Дата 23.01.1998

1
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ

ОТ АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ

ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО No. 32/1996 ГОД.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

Конституирани сме като заинтересована страна по горепосоченото дело, поради което представяме становище в определения 14-дневен срок и молим да го приеме.

Категорично поддържахме позицията, че ал. 2 и ал.3 на чл. 9 от Закона за застраховането са в противоречие с чл. 19 от Конституцията, в който ясно са формулирани конституционните принципи на пазарната икономика. Аргументите ни са следните:

Застраховането е стопанска дейност и това е видно както от чл.1 на Търговския закон, така и от чл. 2 от Закона за застраховането. Конституцията установява принципа на „свободната стопанска инициатива“ (чл.19 ал.1) и изисква „законът да създаде и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност“.

Разпоредбата на чл.9 ал.2 и 3 от Закона за застраховането обаче поставя в неравноправно положение „държавата, застрахователен холдинг или чуждестранно застрахователно дружество“ от една страна и българските граждани и юридически лица от друга. Докато едните могат да притежават акции без ограничения, другите не могат да притежават акции, превишаващи 5 процента от капитала на дружеството.

По този въпрос считаме, че Конституционният съд се е произнесъл категорично с Решение 19/1993 година по конституционно дело 11/93 г. В случая става дума за частна собственост на гражданите, юридическите лица, държавата и общините, а в Решението се казва: „2 Чл.19, ал.2 и 4 от Конституцията предвиждат създаването на условия и гаранции за разгръщането на свободната стопанска инициатива, основана на частната собственост. Принципните условия и гаранции се създават със закон. При упражняването на частната собственост всички субекти са равнопоставени. Чл.19, ал.2 и 4 се отнасят не само за гражданите и юридическите лица, но и за държавата и общините.“.

От друга страна Конституцията изисква законът да създава условия за „предотвратяване на злоупотребата с монополизма“ (чл.19 ал.2). С атакуваната разпоредба на чл. 9 ал.2 от Закона на застраховането, от една страна се запазва фактическият монопол на държавата в застраховането и от друга страна, се създават условия за злоупотреба с този монопол.

Нарушен е и чл. 19 ал.3 от Конституцията, установяващ че „Инвестициите и стопанската дейност на българските и чуждестранните граждани и юридически лица се закрият от закона.“ Всъщност Законът за застраховането по категоричен начин отказва закрила на физическите и юридически лица, инвестирани в застрахователни дружества повече от 5 процента. Абсолютното ограничение от 5 процента, при наличието на висок праг на минималния капитал на застрахователните дружества, ще принуди собствениците на акции да ги продадат на безценица, ако изобщо се намери купувач.

От друга страна Конституцията изисква да бъде защитен интересът на потребителя (чл.19 ал.2). Въведеното с чл. 9 от Закона за застраховането условие е в противоречие и с това изискване на

Конституцията. Поради наличието на такова условие част от застрахователните дружества няма да могат да получат разрешение, което води до прекратяване на дейността им и оттам - до с нищо неоправдана опасност за интересите на застрахованите лица.

С уважение,

ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ